

Súd: Okresný súd Košice II
Spisová značka: 23P/156/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7211208156
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 03. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. G.Tomčovčíková Šandalová
ECLI: ECLI:SK:OSKE2:2012:7211208156.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice II samosudkyňou JUDr. Gabrielou Tomčovčíkovou Šandalovou v právnej veci starostlivosti súdu o maloletú T. D., L.. X.X.XXXX, zastúpenú kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Košice, Staničné námestie č. 9, Košice, pracovisko Košice II, Popradská 74, Košice, na návrh otca E. D., L.. X.XX.XXXX, bývajúceho L. T. A. Č.. XX E. T., za účasti matky N. D., L.. XX.XX.XXXX, J. L. Y. A. Č.. XX E. T., v konaní o úprave výkonu rodičovských práv a povinností takto

r o z h o d o l :

Zveruje maloletú T. D., L.. X.X.XXXX, do osobnej starostlivosti otca, ktorý je oprávnený a povinný sa o maloletú osobne starať, zastupovať ju a spravovať jej majetok a zaväzuje matku prispievať na výživu maloletej T. výživným vo výške po 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa, ktoré výživné je matka povinná platiť vždy do 15. dňa toho - ktorého mesiaca vopred k rukám otca dieťaťa od právoplatnosti tohto rozsudku do budúcnosti.

Návrh na nariadenie ústavnej starostlivosti zamieta.

Štát nemá právo na náhradu trov konania.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Otec maloletej návrhom podaným na tunajšom súde dňa 25.3.2011 žiadal, aby súd upravil výkon rodičovských práv a povinností k maloletej T. z dôvodu, že mu matka dieťaťa bráni v styku s maloletou. Otec maloletej svoj návrh na úpravu výkonu rodičovských práv a povinností dňa 14.4.2011 doplnil a žiadal, aby súd zveril maloletú do výchovy a starostlivosti matky a otca zaviazal prispievať na jej výživu sumou 25 € mesačne, zároveň aby súd upravil styk otca s maloletou tak, že otec je oprávnený stýkať sa s maloletou minimálne raz do týždňa v deň, ktorý určí matka maloletej. Svoj návrh odôvodnil tým, že s matkou dieťaťa nežijú v spoločnej domácnosti, žije v spoločnej domácnosti so svojim otcom, ktorý je starobný dôchodca, on nepracuje, poberá dávky v hmotnej núdzi, matka maloletej je na materskej dovolenke, po narodení dcéry sa ich vzťah prerušil, nepustí ho k maloletej dcére.

Otec maloletej podaním zo dňa 8.2.2012 žiadal, aby súd zveril maloletú do jeho osobnej starostlivosti z dôvodu, že je schopný a pripravený sa o maloletú postarať, o dcéru sa bojí, pretože matka maloletej je liečená na psychiatrii, jej duševný stav je veľmi zlý, taktiež stará matka maloletej, s ktorou je v spoločnej domácnosti, je liečená na psychiatrii a nechce, aby sa jeho dcére niečo v budúcnosti stalo.

Na návrh Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Košiciach zo dňa 5.8.2011 bolo rozhodnuté uznesením sp. zn. 8PPOm/16/2011 zo dňa 5.8.2011, ktoré sa stalo vykonateľným dňa 5.8.2011, o nariadení predbežného opatrenia, ktorým súd dočasne zveril maloletú T. D., L.. X.X.XXXX, do starostlivosti Strediska krízovej intervencie L. S. A. Č.. X E. T..

Na základe uvedeného tunajší súd uznesením sp. zn. 25P/168/2011 zo dňa 23.8.2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 5.9.2011, začal konanie bez návrhu o nariadení ústavnej starostlivosti maloletej T. D., L.. X.X.XXXX, ktoré konanie sa viedlo pod sp. zn. 25P/168/2011.

Dňa 3.10.2011 matka maloletej doručila na súd odvolanie voči umiestneniu maloletej do Strediska krízovej intervencie a žiadala zrušiť predbežné opatrenie, čo odôvodnila tým, že jej hospitalizácia bola od 5.8.2011 do 2.9.2011, jej zdravotný stav sa upravil a môže sa o maloletú postarať. O tomto jej návrhu na zrušenie predbežného opatrenia súd rozhodol uznesením sp. zn. 25P/168/2011 zo dňa 8.11.2011 a tento návrh zamietol.

Krajský súd v Košiciach uznesením sp. zn. 7CoPom/3/2011 - 10 zo dňa 24.10.2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 31.10.2011, zmenil uznesenie tak, že návrh na nariadenie predbežného opatrenia zamietol. V odôvodnení predmetného uznesenia uviedol, že odvolanie matky je dôvodné, podľa lekárskej správy psychiatricky C.. I. M. je psychický stav matky plne stabilizovaný, matka je k svojmu stavu kritická a je plne schopná sa o maloleté dieťa postarať, teda dôvody, ktoré existovali v čase rozhodovania súdu prvého stupňa v priebehu odvolacieho konania zanikli, čo vyplýva z lekárskeho nálezu a na základe toho možno usúdiť, že zdravie alebo priaznivý vývoj maloletej nebude vážne ohrozený.

Matka maloletej vo svojom vyjadrení zo dňa 7.11.2011 uviedla, že v súčasnosti nie sú žiadne dôvody, aby bola jej maloletá dcéra zverená do ústavnej starostlivosti a vôbec nie do náhradnej osobnej starostlivosti, výchova dieťaťa nie je nijako ohrozená, ani vývoj dieťaťa, je schopná sa o maloletú riadne postarať, jej psychický stav je stabilizovaný, podstupuje ambulantnú liečbu a farmakoliečbu, o maloletú sa doposiaľ vždy starala a jej potreby je schopná zabezpečiť.

Tunajší súd uznesením sp. zn. 25P/168/2011 zo dňa 24.2.2012, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 12.3.2012, spojil na spoločné konanie veci vedené na tunajšom súde pod sp. zn. 23P/156/2011 a pod sp. zn. 25P/168/2011, ktoré veci sú vedené pod sp. zn. 23P/156/2011.

Súd vykonal dokazovanie vypočutím matky a otca maloletej, kolíznej opatrovníčky, C.. I. M., znaleckými dokazovaniami, vypočutím znalca, listinnými dôkazmi a zistil tento skutkový stav:

Rodičia maloletej nie sú manželmi, nežili ani nežijú v spoločnej domácnosti.

Zo správy kolízneho opatrovníka zo dňa 19.8.2011 vyplýva, že maloletá bola dňa 5.8.2011 umiestnená do ústavnej starostlivosti Strediska krízovej intervencie T. L. S. A. Č.. X, na základe uznesenia Okresného súdu Košice II sp. zn. 8PPOm 16/11 zo dňa 5.8.2011, urgentnosť umiestnenia dieťaťa bola podmienená zhoršeným psychickým stavom matky, ktorá bola hospitalizovaná na psychiatrickej klinike a dieťa nebolo možné ponechať ani v starostlivosti starej matky, pretože je tiež psychiatrický pacient, sama o sebe uviedla, že počuje hlasy, ktoré jej vraveli, aby obúchala dieťa o posteľ.

Uznesením sp. zn. 23P/156/2011 zo dňa 22.11.2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 2.12.2011, tunajší súd nariadil znalecké dokazovanie z odboru Zdravníctvo a farmácia a z odvetvia Psychiatria a ustanovil v konaní znalca C.. Š. D., Q., ktorého poveril vypracovaním znaleckého posudku. Znalcovi v predmetnom uznesení súd uložil, aby odborne posúdil psychický stav matky maloletej a starej matky maloletej, podrobil ich psychiatrickému vyšetreniu a taktiež posúdil, či vzhľadom na stav matky maloletej je schopná sa riadne starať o maloleté dieťa, prípadne či je pre maloletú nebezpečnou.

Zo záverov znaleckého posudku Č.. X/XXXX zo dňa 9.1.2012 E. C.. Š. D., Q.. vyplýva, že matka maloletej je duševne chorá, trpí na paranoidnú schizofréniu, doposiaľ bola 5krát ústavne liečená na W.. G. T. A. B.. G. E. T., ide o veľmi vážnu duševnú chorobu, ktorá sa u nej opakuje, v súčasnosti je jej stav kompenzovaný, ale kedykoľvek môže dôjsť k zhoršeniu psychického stavu, z tohto dôvodu nie je schopná sa riadne starať o maloleté dieťa, znalec ďalej uviedol, že aj stará matka maloletej je duševne chorá a trpí na paranoidnú schizofréniu, v stave zhoršenia môže byť pre seba aj svoje okolie nebezpečná a teda ja pre dieťa.

Uznesením sp. zn. 23P/156/2011 zo dňa 10.1.2012, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 3.2.2012, tunajší súd priznal odmenu znalcovi za vypracovanie znaleckého posudku vo výške 215,14 €.

Zo správy detskej lekárky maloletej, C.. E. G., zo dňa 13.3.2012 vyplýva, že maloletá bola vyšetrená prvýkrát v jej ambulancii 16.2.2011, dieťa bolo čisté, pekne a primerane oblečené, dieťa chodilo na predpísané vyšetrenia v sprievode matky, aj starej matky, dňa 28.7.2011 prišiel prvýkrát s dieťaťom otec, sťažoval sa na výchovu matky, že s ňou nechodia na prechádzky, dieťa bolo v poriadku, nemalo známky žiadneho ochorenia, dieťa predvolala na preventívnu prehliadku dňa 18.1.2012, kedy dieťa prišlo s matkou, dieťa bolo v dobrom stave, čisté, usmievalo sa, s matkou bola dobrá komunikácia, aj keď bola nesústredená, ani raz sa nestalo pri návštevách matky s dieťaťom v ambulancii, aby na dieťati videla známky zanedbania, fyzického či psychického násillia.

Zo správy C.. R. E., zo dňa 19.3.2012 vyplýva, že otec dieťaťa netrpí žiadnym chronickým ochorením, ktoré by mu bránilo vo výchove maloletého dieťaťa.

Zo správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Košiciach, pracovisko Košice II, zo dňa 5.5.2011 vyplýva, že otec maloletej poberal dávky v hmotnej núdzi od 1.4.2011 za trvania podmienok vo výške 62,50 € mesačne.

Zo správy zamestnávateľa otca maloletej, C. D. D..O..M., Q. X, J., zo dňa 14.10.2011 vyplýva, že otec maloletej je ich zamestnancom od 27.4.2011 a dosahuje čistú priemernú mzdu vo výške 460,46 €.

Zo správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Košiciach, pracovisko Košice II, zo dňa 5.5.2011 vyplýva, že matka maloletej pobera rodičovský príspevok vo výške 190,10 € a prídavok na dieťa vo výške 22,01 € od 1.2.2011 za trvania podmienok doposiaľ.

Zo správy sociálnej poisťovne v Košiciach zo dňa 10.5.2011 vyplýva, že otec maloletej nepoberá dávky v nezamestnanosti ani nemocenské dávky.

Zo správy sociálnej poisťovne v Košiciach zo dňa 10.5.2011 vyplýva, že matka maloletej nepoberá dávky v nezamestnanosti ani nemocenské dávky.

Z výpovede svedkyne, psychiatricky C.. I. M. na pojednávaní dňa 28.3.2012 vyplýva, že matka maloletej od poslednej hospitalizácie na psychiatrii pravidelne navštevuje jej psychiatrickú ambulanciu, užíva lieky, na kontroly chodí aj s maloletou, medzi maloletou a jej matkou je krásny vzťah, je starostlivá mama, veľmi zodpovedná, dôvodom zhoršenia jej psychického stavu môže byť prestanie užívania liekov, svedkyňa sa nevedela vyjadriť k tomu, či vzhľadom na diagnózu matky dieťaťa a aj starej matky dieťaťa by nikdy nemohli ublížiť maloletej.

Z výpovede znalca na pojednávaní na ostatnom pojednávaní vyplýva, že pri vypracovaní znaleckého posudku sa oboznámil s celou zdravotnou dokumentáciou matky aj starej matky dieťaťa a trvá na podanom znaleckom posudku v danej veci a v ňom uvedených záveroch, čo sa týka spúšťacích mechanizmov ochorenia matky dieťaťa uviedol, že je to celý rad faktorov, najdôležitejším je vynechanie

liekov, rôznych stresov, hádky, nedorozumenia, telesné choroby a taktiež k zhoršeniu stavu môže dôjsť aj bez vonkajších vplyvov, čím by pri zhoršení stavu mohlo dôjsť aj k ublíženiu dieťaťa, za také konanie by matka nebola zodpovednou vzhľadom na jej duševnú chorobu.

Matka vo svojich výpovediach na pojednávaní dňa 24.2.2012 a na pojednávaní dňa 28.3.2012 uviedla, že nesúhlasí so zverením maloletej otcovi, chce maloletú do svojej starostlivosti, lebo maloletú ľúbi, a vie sa o ňu postarať, dieťaťu by nikdy neublížila, okrem rodičovského príspevku nemá žiaden príjem, v domácnosti o všetkom rozhoduje jej matka, t.j. stará matka maloletej, ktorá ju nepustí samú nikam z domu, ani na prechádzku s maloletou.

Otec vo svojich výpovediach na pojednávaní dňa 24.2.2012 a na ostatnom pojednávaní uviedol, že na styku s matkou maloletej sa vedia vždy dohodnúť, mal za to, že má vytvorené lepšie podmienky na jej výchovu, svojej dcére dokáže zabezpečiť všetko, čo potrebuje, a pokiaľ vracia maloletú po víkendoch k matke, maloletá plače, z čoho vyvodzuje, že maloletá je spokojnejšia u neho, on býva v spoločnej domácnosti so svojím otcom, ktorý je starobným dôchodcom, pracuje, má dostatok finančných prostriedkov na zabezpečenie starostlivosti o maloletú, ak by maloletú dostal do svojej starostlivosti, tak by prešiel na materskú dovolenku a o maloletú by sa riadne staral, s maloletou má umožnený styk v domácnosti matky dieťaťa.

Z výpovede kolíznej opatrovníčky vyplýva, že v domácnosti otca bolo vykonané šetrenie v čase, keď tam bola prítomná aj maloletá, pričom bolo zistené, že medzi maloletou a otcom je vytvorený vzájomný silný citový vzťah, maloletá je v starostlivosti otca pokojná, v domácnosti bol poriadok, pre dieťa je tam všetko zabezpečené, domácnosť je zariadená štandardným nábytkom, vrátane postieľky a všetkých potrebných vecí, mala za to, že otec maloletej má v súčasnosti lepšie podmienky na výchovu maloletej a taktiež vzhľadom na vykonané dokazovanie odporučila vyhovieť návrhu otca a zveriť maloletú do jeho osobnej starostlivosti.

Podľa § 36 Zákona o rodine, rodičia maloletého dieťaťa, ktorí spolu nežijú, môžu sa kedykoľvek dohodnúť o úprave výkonu ich rodičovských práv a povinností. Ak sa nedohodnú, súd môže aj bez návrhu upraviť výkon ich rodičovských práv a povinností, najmä určí, ktorému z rodičov zverí maloleté dieťa do osobnej starostlivosti. Ustanovenia § 25 a 26 sa použijú primerane.

Ak manželstvo, z ktorého pochádzajú maloleté deti, zaniklo smrťou alebo vyhlásením jedného z manželov za mŕtveho a ak je to potrebné v záujme maloletého dieťaťa a ak to vyžadujú pomery v rodine, môže súd na návrh upraviť styk maloletého dieťaťa s blízkymi osobami zomrelého manžela alebo manžela, ktorý bol vyhlásený za mŕtveho. Ustanovenie § 25 sa použije primerane.

Podľa § 25 Zákona o rodine, rodičia sa môžu dohodnúť o úprave styku s maloletým dieťaťom pred vyhlásením rozhodnutia, ktorým sa rozvádza manželstvo; dohoda o styku rodičov s maloletým dieťaťom sa stane súčasťou rozhodnutia o rozvode.

Ak sa rodičia nedohodnú o úprave styku s maloletým dieťaťom podľa odseku 1, súd upraví styk rodičov s maloletým dieťaťom v rozhodnutí o rozvode.

Ak je to potrebné v záujme maloletého dieťaťa, súd obmedzí styk maloletého dieťaťa s rodičom alebo ho zakáže.

Ak jeden z rodičov opakovane bezdôvodne a zámerne neumožňuje druhému rodičovi styk s maloletým dieťaťom upravený podľa odseku 1 alebo 2, súd môže aj bez návrhu zmeniť rozhodnutie o osobnej starostlivosti.

Ak je to potrebné v záujme maloletého dieťaťa a ak to vyžadujú pomery v rodine, súd môže upraviť styk dieťaťa aj s blízkymi osobami. 6) Ustanovenia odsekov 1 až 4 sa použijú primerane.

Podľa § 26 Zákona o rodine, ak sa zmenia pomery, súd môže aj bez návrhu zmeniť rozhodnutie o výkone rodičovských práv a povinností alebo dohodu o výkone rodičovských práv a povinností.

Podľa § 62 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené neploleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 63 Zákona o rodine, rodič, ktorý má príjmy z inej než závislej činnosti podliehajúcej dani z príjmu, je povinný preukázať ich súdu, predložiť podklady na zhodnotenie svojich majetkových pomerov a umožniť súdu sprístupnením údajov chránených podľa osobitného predpisu zistenie aj ďalších skutočností potrebných na rozhodnutie. Ak si rodič nesplní túto povinnosť, predpokladá sa, že výška jeho priemerného mesačného príjmu predstavuje dvadsaťnásobok sumy životného minima.

U rodiča, ktorý má príjmy z inej než závislej činnosti podliehajúcej dani z príjmu, súd neberie do úvahy výdavky, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť alebo ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť v takom rozsahu v súvislosti s touto činnosťou, a možnosti a schopnosti povinného posudzuje podľa predpokladaného príjmu, aký by povinný dosiahol, ak by tieto výdavky nerealizoval.

Ak to majetkové pomery povinného rodiča dovoľujú, za odôvodnené potreby dieťaťa možno považovať aj tvorbu úspor. V takom prípade súd uvedie pri určení výživného sumu výživného, ktorá je určená na tvorbu úspor, a uloží povinnému rodičovi, aby túto sumu poukazoval na osobitný účet maloletého dieťaťa, ktorý v prospech neho zriadi rodič, ktorému bolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti. Na nakladanie s prostriedkami na účte maloletého dieťaťa je potrebný súhlas súdu.

Podľa § 65 Zákona o rodine, ak rodičia maloletého dieťaťa spolu nežijú, súd upraví rozsah ich vyživovacej povinnosti alebo schváli ich dohodu o výške výživného.

Súd postupuje rovnako aj v prípade, ak rodičia spolu žijú, ale jeden z nich svoju vyživovaciu povinnosť voči maloletému dieťaťu dobrovoľne neplní.

Výživné plnoletých detí upraví súd len na návrh.

Podľa § 75 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Výživné nemožno priznať, ak by to bolo v rozpore s dobrými mravmi; to neplatí, ak ide o výživné pre maloleté dieťa.

Podľa § 77 Zákona o rodine, právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov spätne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

Práva na jednotlivé opakujúce sa plnenia výživného a ostatné práva na peňažné plnenia vyplývajúce z tohto zákona sa premlčujú.

Podľa § 78 Zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

Ak dôjde k zrušeniu alebo zníženiu výživného pre maloleté dieťa za uplynulý čas, spotrebované výživné sa nevracia.

Pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

Podľa ust. § 2 písm. c/ zák. č. 601/2003 Z. z. o životnom minime v platnom znení, za životné minimum fyzickej osoby alebo fyzických osôb, ktorých príjmy sa posudzujú podľa § 3 spoločne, sa považuje suma alebo úhrn súm 86,65 eura mesačne, ak ide 1. o zaopatrené neplnoleté dieťa, 2. o nezaopatrené dieťa (t.j. 26 € mesačne).

Vzhľadom na vyššie uvedený zistený skutkový stav a v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku, keďže rodičovské práva a povinnosti k maloletej neboli doposiaľ súdom upravené a rodičia maloletej spolu nežijú, pri rozhodnutí o zverení maloletej do osobnej starostlivosti otca súd vychádzal z vykonaných dôkazov a to najmä zo záverov znaleckého dokazovania a vyjadrenia kolíznej opatrovníčky po prešetrení pomerov v rodine maloletej, taktiež z vyjadrení rodičov maloletej a dospel k záveru, že otec maloletej má v súčasnosti vytvorené lepšie podmienky pre výchovu maloletej, matka maloletej vzhľadom na jej psychický stav nie je schopná zabezpečiť plnohodnotnú starostlivosť o maloletú, pretože vzhľadom na duševnú chorobu, ktorou trpí, môže kedykoľvek dôjsť k zhoršeniu jej stavu a maloletú by mohla ohroziť, súd považuje otca maloletej za schopného sa o maloletú riadne starať a zabezpečiť všetky jej potreby, preto súd zveril maloletú do výchovy a starostlivosti otca a návrh na nariadenie ústavnej starostlivosti maloletej zamietol.

Pri určení vyživovacej povinnosti zo strany matky voči maloletej súd vychádzal zo zárobkových možností a schopností rodičov, z ich majetkových pomerov, z odôvodnených potrieb maloletej, pričom prihliadol i na to, že matka maloletej je sociálne odkázaná, poberá rodičovský príspevok a v minulosti poberala dávky v hmotnej núdzi, preto ju súd zaviazal platiť minimálne zákonom stanovené výživné, ktoré je povinná platiť k rukám otca maloletej vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca vopred od právoplatnosti tohto rozsudku do budúcnosti.

O trovách štátu súd rozhodol tak, že štát nemá právo na náhradu trov konania, ktoré vznikli za vykonanie znaleckého dokazovania podľa ust. § 148 ods. 1 O.s.p., v zmysle ktorého štát má podľa výsledkov konania proti účastníkom právo na náhradu trov konania, ktoré platil, pokiaľ u nich nie sú predpoklady pre oslobodenie od súdnych poplatkov, náhrada trov sa proti tomuto účastníkovi zníži o rozsah, ktorý mu súd priznal. Keďže znalecké dokazovanie bolo nariadené na preukázanie skutočností uvedených matkou maloletej a to posúdenia jej psychického stavu a taktiež psychického stavu starej matky maloletej, matka maloletej je toho času bez príjmu a nemá prostriedky, ktoré by jej umožnili tieto trovy štátu nahradiť.

O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 146 ods. 1 písm. a/ O. s. p., podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku ak konanie mohlo začať i bez návrhu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia na Krajský súd v Košiciach, prostredníctvom Okresného súdu Košice II, v troch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods.3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v §221. ods.1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§205a)
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.